

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < מעשה-story O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! ראיה-proof ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator									
		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י
ביצה-ביצה	מאן דאמר										
מימרא	בית שמאי									◆	■
אין מוציאין לא את הקטן, ולא את הלולב, ולא את ספר תורה לרשות הרבים.	בית הלל:									◆	■
מתירין.	תני תנא קמיה דרבי יצחק בר אבדימי:									◆	■
השוחט עולת נדבה ביום טוב לוקה.	אמר ליה: [רבי יצחק בר אבדימי]									◆	■
דאמר לך מני - בית שמאי היא	דאמרי: [בית שמאי]									◆	■
לא אמרינן מתוך שהותרה הוצאה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך.	דאי בית הלל									◆	■
מתוך שהותרה הוצאה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך.	הא אמרי: [בית הלל]									◆	■
הכא נמי, מתוך שהותרה שחיטה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך.	מתקיף לה רבה:									‡	◆
ממאי דבית שמאי ובית הלל בהא פליגי? דלמא בערוב והוצאה לשבת ואין ערוב והוצאה ליום טוב קא מיפלגי?	מר סבר: [בית שמאי]									◆	‡
ערוב הוצאה לשבת וערוב הוצאה ליום טוב	ומר סבר: [בית הלל]									◆	‡
ערוב הוצאה לשבת, ואין ערוב הוצאה ליום טוב, כדכתיב (ידמיהו יז) ולא תוציאו משא מבתיכם ביום השבת, בשבת - אין, ביום טוב - לא.	מתקיף לה רב יוסף:									‡	◆
אלא מעתה ליפלגו באבנים	[רב יוסף]									■	◆
אלא, מדלא מפלגי באבנים, שמע מינה: בהוצאה שלא לצורך פליגי.	ואף רבי יוחנן סבר:									■	◆
במתוך שהותרה הוצאה לצורך הותרה נמי שלא לצורך פליגי.	דתני תנא קמיה דרבי יוחנן:									■	◆
המבשל גיד הנשה בחלב ביום טוב ואכלו - לוקה חמש. לוקה משום מבשל גיד, ולוקה משום אוכל גיד, ולוקה משום מבשל בשר בחלב, ולוקה משום אוכל בשר בחלב. - ולוקה משום הבערה.	אמר ליה: [רבי יוחנן]									■	◆
פוק תני לברא הבערה ובשול אינה משנה, ואם תמצא לומר משנה - בית שמאי היא	לא אמרינן מתוך שהותרה הוצאה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך									■	◆
לא אמרינן מתוך שהותרה הוצאה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך.	דאי בית הלל									■	◆
הכא נמי לא אמרינן מתוך שהותרה הבערה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך.	מתוך שהותרה הוצאה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך									■	◆
הכא נמי, מתוך שהותרה הבערה לצורך - הותרה נמי שלא לצורך.	כיון דאמרי: [בית הלל]									■	◆
אין מוליכין חלה ומתנות לכהן ביום טוב, בין שהורמו מאמש בין שהורמו מהיום.	בית שמאי:									◆	■
מתירין.	בית הלל:									◆	■
גורה שוה: חלה ומתנות - מתנה לכהן, ותרומה - מתנה לכהן, כשם שאין מוליכין את התרומה - כך אין מוליכין את המתנות.	אמרו להם בית שמאי:									■	■
לא, אם אמרתם בתרומה - שאינו זכאי בהרמתה, תאמרו במתנות שזכאי בהרמתן?	אמרו להם בית הלל:									■	■
קא סלקא דעתך: שהורמו מהיום ושנשחטו מהיום, ושהורמו מאמש ושנשחטו מאמש.	מני מתניתין?									^	◆
לא רבי יוסי, ולא רבי יהודה, אלא אחרים.	דתנאי, אמר רבי יהודה:									◆	‡
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המתנות שהורמו מערב יום טוב שמוליכין עם המתנות שהורמו מהיום ושנשחטו מהיום. לא נחלקו אלא להוליכין בפני עצמן	שבית שמאי אומרים:									◆	‡
אין מוליכין	ובית הלל אומרים:									◆	‡
מוליכין.										◆	‡

disputants-חולקים ◊ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה- story	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof
מקרא-key:	

ביצה-ביצה		Talmud Navigator													
מימרא		מאן דאמר		א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	
חלה ומתנות מתנה לכהן ותרומה מתנה לכהן, כשם שאין מוליכין את התרומה - כך אין מוליכין את המתנות.	וכך היו בית שמאי דנין:														יב:
לא, אם אמרתם בתרומה שאינו זכאי בהרמתה, תאמרו במתנות שזכאי בהרמתן?	אמרו להם בית הלל:	‡													יב:
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על המתנות שמוליכין, לא נחלקו אלא על התרומה	רבי יוסי:		◆	■	‡										יב:
אין מוליכין	שבית שמאי אומרים:	◆	■	‡											יב:
מוליכין.	ובית הלל אומרים:	◆	■	‡											יב:
חלה ומתנות מתנה לכהן, ותרומה מתנה לכהן. כשם שמוליכין את המתנות - כך מוליכין את התרומה.	וכך היו בית הלל דנין:														יב:
לא, אם אמרתם במתנות - שזכאי בהרמתן, תאמרו בתרומה שאין זכאי בהרמתה?	אמרו להם בית שמאי:	‡													יב:
לא נחלקו בית שמאי ובית הלל על התרומה שאין מוליכין, לא נחלקו אלא על המתנות.	אחרים:		◆	■	‡										יב:
אין מוליכין	שבית שמאי אומרים:	◆	■	‡											יב:
מוליכין.	ובית הלל אומרים:	◆	■	‡											יב:
לימא אחרים היא ולא רבי יהודה															יב:
מי קתני שהורמו מהיום ושנשחטו מהיום? שהורמו קתני, ולעולם שחיטתן מאמש.	רבי:														יב:
לימא רבי יהודה היא ולא אחרים?															יב:
אפילו תימא אחרים, ובהגך דנשחטו מאמש.															יב:
אי הכי היינו רבי יהודה															יב:
איכא בינייהו טפלה.															יב:
הלכה כרבי יוסי.	רב יהודה אמר - שמואל:														יב:
רב טובי בריה דרב נחמיה הוה ליה גרבא דחמרא דתרומה. אתא לקמיה דרב יוסף															יב:
מהו לאמטויי לכהן האידנא?	אמר ליה: [רב טובי בריה דרב נחמיה]														יב:
הכי אמר רב יהודה אמר שמואל: הלכה כרבי יוסי.	אמר ליה: [רב יוסף]														יב:
אושפזיכניה דרבא בר רב חנן הוה ליה אסורייתא דהרדלא															יב:
מהו לפרוכי ומיכל מנייהו ביום טוב?	אמר ליה:														יב:
לא הוה בידיה. אתא לקמיה דרבא.															יב:
מוללין מלילות ומפרכין קטניות ביום טוב.	אמר ליה: [רבא]														יב:
המולל מלילות מערב שבת למחר מגפה מיד ליד ואוכל, אבל לא בקנון ולא בתמחוי. המולל מלילות מערב יום טוב למחר מגפה על יד על יד ואוכל, אפילו בקנון ואפילו בתמחוי, אבל לא בטבלא ולא בנפה ולא בכברה.	איתיביה אביי:														יב:
מערב יום טוב - אין, ביום טוב - לא															יב:
אפילו תימא ביום טוב, ואידי דתנא רישא מערב שבת - תנא סיפא נמי מערב יום טוב?															יב:
אם כן מצינו תרומה שזכאי בהרמתה															יב:
לא, אם אמרתם בתרומה שאינו זכאי בהרמתה וכו'	ותנן:														יב:
לא קשיא: הא - רבי, הא - רבי יוסי ברבי יהודה.															יב: